ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ

Τοῦ κ. ΑΘ. Σ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ Θεολόγου, Ἱεροκήρυκος.

Ἀδύνατον νὰ ξεχωρίσωμεν τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἀπὸ τὸν αἱματόβρεκτον σταυρόν του. Ἐσταυρωμένον τὸν πιστεύομεν. Ἐσταυρωμένον τὸν προσκυνοῦμεν. Φυσικὸν καὶ ἑπόμενον τοῦτο. Ἐπάνω εἰς τὸν σταυρόν, ἐν μέσῳ φρικτῶν πόνων καὶ ἀπασίων ὀνειδισμῶν, δὲν ἐτελείωσε τὴν παναγίαν ζωήν του; Σταυρὸς ἡ ζωή του. Σταυρὸς καὶ τὸ ἔργον του, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ θυσία του. Σταυρὸς τὸ ἀήττητον καὶ πανένδοξον «σημεῖον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου», μὲ τὸ ὁποῖον ὡς βασιλεὺς κραταιὸς καὶ Κύριος τῆς δόξης θὰ προσέλθῃ καὶ κατὰ τὴν δευτέραν του παρουσίαν ὁ Χριστός, διὰ νὰ κρίνῃ ὡς Κριτὴς ζῶντας καὶ νεκρούς. Ἀδύνατον, λοιπόν, νὰ τὸν ἐννοήσῃς, νὰ τὸν προσκυνήσῃς, νὰ τὸν λατρεύσῃς τὸν Χριστόν, ἀπὸ τὸν σταυρόν του. Χριστὸς καὶ σταυρὸς ἕνα καὶ τὸ αὐτό.

Ἀλλὰ καὶ Χριστιανὸς καὶ σταυρὸς ἀχώριστα ἡνωμένοι. Τὸν σταυρὸν μας κάμνομεν, διὰ νὰ ἐκδηλώσωμεν τὴν πίστιν καὶ τὴν θρησκευτικότητά μας. Τὸν σταυρὸν κρεμᾶμε εἰς τὸ στῆθος μας, διὰ νὰ ἔχωμεν τὴν προστασίαν τοῦ ἐσταυρωμένου. Τὸν σταυρὸν ὑψώνομεν εἰς τὰς στέγας τῶν ἱερῶν ναῶν μας, διὰ νὰ δείξωμεν ὅτι εἰς λατρείαν τοῦ ἐσταυρωμένου ἀνήκει ὁ εὐκτήριος οἶκος μας. Τὸν σταυρὸν τοποθετοῦμεν καὶ εἰς τοὺς τάφους μας, διὰ νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι Χριστιανοὶ ὑπῆρξαν οἱ ἐνταφιασμένοι εἰς τὸν χῶρον ἐκεῖνον. Λοιπὸν, οὔτε ὁ Χριστὸς οὔτε ὁ Χριστιανὸς χωρὶς σταυρόν. Ὁ σταυρὸς τὸ σημεῖον τοῦ Χριστιανοῦ. Ὁ σταυρὸς διὰ τὸν καθένα μας ἡ πίστις μας καὶ ἡ ζωή μας.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον εἰς τὸν χθεσινὸν Εὐαγγελιόν του ὁ Χριστὸς αὐτὸ τὸ πρόσταγμα μᾶς δίδει. «Ὅστις θέλει, λέγει, ὀπίσω μου ἐλθεῖ ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι». Δὲν λέγει, ὁποιος θέλει νὰ μὲ ἀκολουθήσῃ νὰ κρεμάσῃ τὸν σταυρὸν εἰς τὸν λαιμόν του. Ἀλλὰ τί λέγει; «Ἀράτω», δηλαδὴ νὰ σηκώσῃ τὸν σταυρὸν του, νὰ τὸν φορτωθῇ εἰς τὸν ὦμον του. Τὸ ὁποῖον πάλιν σημαίνει, πῶς ὁ σταυρὸς δὲν εἶναι ἕνα μικρὸ σταυροῦδάκι, ἢ ἕνας χρυσοποίκιλτος ἐπιστήθιος σταυρός, ἀλλὰ σταυρὸς, μεγάλος, βαρύς, σταυρὸς ποὺ διὰ νὰ τὸν σηκώσῃς, εἶναι ἀνάγκη νὰ κοπιάσῃς, νὰ ἀγωνισθῇς, νὰ ἱδρώσῃς, νὰ ταλαιπωρηθῇς.

Θὰ πῆτε, σωστὰ αὐτά, ἀλλὰ ξεπερασμένα. Τώρα ζοῦμε σὲ ἄλλα χρόνια. Ὁ κόσμος δὲν τὰ ἀνέχεται. Ἡ ἐποχὴ δὲν τὰ σηκώνει. Τώρα μᾶς χρειάζεται «ἄνετος Χριστιανισμός», «μοντέρνα ζωή», «φιλελεύθερη Ὀρθοδοξία». Λιγώτερσι ἠθικολογία καὶ πλουσία δράσις κοινωνική. Ὄχι παλαιὸς σκουριασμένος Χριστιανισμός, ἀλλὰ νέος καὶ συγχρονισμένος. Ὄχι ὅ,τι προστάσσει ὁ Χριστός, ἀλλ, ὅ,τι ζητεῖ ὁ κόσμος καὶ ἡ σύγχρονη ζωή.

Ναί, ἀλλὰ τὰ σημερινὰ «ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν» καὶ «ἀράτω τὸν σταυρόν»; Αὐτὰ καὶ ἄλλα τόσα τί θὰ κάμωμεν; Θὰ τὰ σβήσωμεν; Θὰ τὰ πετάξωμεν εἰς τὸν κάλαθον; Μὰ ὁ Χριστὸς τὰ εἶπεν αὐτά, ὁ Χριστὸς καὶ οἱ Ἀπόστολοί του "Ὀχι ἁπλῶς τὰ εἶπε. Μᾶς τὰ παρήγγειλε, μᾶς ἔδωκεν ἐντολὴν νὰ τὰ τηροῦμε. Διότι αὐτὰ εἶναι ἡ βάσις, ἡ ἀρχή, ἡ γραμμὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἡ ἀξία καὶ ἡ δύναμίς του. Καὶ χωρὶς αὐτὰ Χριστιανοὶ δὲν εἶμεθα. Χωρὶς αὐτὰ κανεὶς ἐξαγιασμός, καμμία ἀρετή, καμμία δικαίωσις, καμμία χαρὰ καὶ εὐτυχία οὔτε ἐπίγειος οὔτε ἐπουράνιος.

Δηλαδὴ «ἄνετος», «συγχρονισμένος», Χριστιανὸς δὲν ὑπάρχει. Ὑπάρχει βέβαια χαρὰ «ἐν Κυρίῳ» καὶ πλούσια μάλιστα χαρά. Ὑπάρχει, ὄχι μόνον εἰς τὸν οὐρανόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν γῆν, ἀπεριγράπτος ἀγαλλίασις καὶ εὐφροσύνη, τόση χαρὰ πνευματική, τόση ἐσωτερικὴ εὐφροσύνη εἰς τὴν ζωὴν τοῦ πιστοῦ, ποὺ εἶναι ἄγγωστος, ἀκατανόητος εἰς τὸν ἄπιστον καὶ ἀσεβῆ. Καὶ μόνον ὁ πιστὸς εἶναι πραγματικὰ εὐτυχής, ὁ ἐπιτυχημένος, ὁ χαρούμενος ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλλὰ πρῶτα ὁ Σταυρὸς καὶ ἔπειτα ἡ Ἀνάστασις. Πρῶτα ὁ ἀγὼν καὶ ἔπειτα ἡ λύτρωσις. Πρῶτα ὁ πόνος καὶ ἡ θλῖψις καὶ ἔπειτα ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Δέξου λοιπὸν τὸν σταυρόν σου καὶ σύ, Χριστιανέ. Δέξου μὲ χαρὰν τὸν σταυρόν σου καὶ ἀχώριστα ζῆσε μαζύ του. Δέξου τον, καὶ τότεθὰ εἶσαι σωστός, ἀληθινὸς Χριστιανός. Διότι σταυρὸς εἶναι ὁ Χριστιανισμός. Σταυρὸς καὶ ἡ κατὰ Χριστὸν ἁγία καὶ ἐνάρετη ζωή, θυσία εἶναι ἡ ἀγάπη, ὑπακοὴ τελεία ἡ πίστις ἡ ἀληθινή. Τὸν σταυρὸν ἐσήκωσεν ὁ Χριστὸς διὰ νὰ μᾶς σώσῃ. Τὸν σταυρὸν νὰ σηκώσωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ νὰ σωθῶμεν, νὰ σταυρώσωμεν «τὴν σάρκα σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις». Τότε θὰ εὕρωμεν ἐπίγειον μὲν χαρὰν καὶ εἰρήνην, οὐράνιον δὲ λύτρωσιν καὶ σωτηρίαν.

ΑΘ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΩΤΟΜΟΤΡΙΣ: Δι' Ἀθήνας: 2.47 π. μ. 6.10 π. μ. 8'24 π' μ. 12.32 μ. μ. 4.57 μ' μ·, 7'24 μ' μ' (ταχεῖα).

Διὰ Καλάμας: 2.23 π. μ. 6.10 π. μ., 12.02 μ. μ.

Διὰ Κυλλήνην: 6.10 π. μ. 9.10 π. μ., 12.02 μ. μ. 1.28 μ, μ' (ταχεῖα), 4.55 μ. μ.

Διὰ Πύργον—Ὀλυμπίαν: 9.10 π. μ., 1.28 μ, μ. (ταχεῖα) 7,30 μ. μ'

Διὰ Δερβένι: 7. μ μ.

Διὰ Καλάβρυτα: 2.47 π. μ, 12.32 μ.μ., 457 μ.μ.

ΑΤΜΗΛΑΤΟΙ: Διὰ Καλάβρυτα καὶ Ἀθήνας: 11.24 π. μ. καὶ 3.50 μ' μ' διὰ Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλυμπίαν, Κυπαρισσίαν.

ΚΑΛΥΔΩΝ: 5.35 π. μ. 1.35 μ. μ' καὶ 5'35 μ. μ.

ΠΟΥΛΜΑΝ διὰ Ζακυνθον: 11 π μ. καὶ 4 μ. μ' καὶ Σάββατον 5.45 μ' μ'

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ δι' Ἀθήνας: 6. 10 π. μ. 9 π. μ' 12,10 μ' μ. 3 μ' μ' 6 10 μ. μ'

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ

ΔΙ' ΑΘΗΝΑΣ (μὲ πούλμαν) 4.45 6, 6.45, 9, 9.15, 10.30 12.30 13.30, 15, 16,30, 17.30, 19 30 23.30.

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ: 6.15, 7.15, 8.15, 10, 11 12. 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30 19 21.

Πληροφορίαι —εἰσιτήρια Ἁγ. Ἀνδρέου 57, τηλ. 25—56 (πρακτορεῖον Γκίκα)

ΔΙ' ΑΙΓΙΟΝ: 6·15, 815, 8, 8·45 9·30, 10.15, 11, 11.30, 12, 12.30, 13, 13.30, 2.15 3.15 4.45, 5.15 6.15 7, 7.45, 8.30, 9.15, (τηλ. 29—73).

ΔΙΑ ΠΥΡΓΟΝ: 6 7.30, 9, 10. 30, 12 1, 3, 4.30, 6.15 καὶ 7.30 (τηλ. 39—97).

ΔΙΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ—ΛΙΒΑΡΤΖΙ: 7.30. Διὰ Δάφνη 9.30.

ΔΙΑ ΤΡΙΠΟΛΙΝ: 7.30 π. μ. (τηλ. 36—01).

ΔΙΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ — ΑΓΡΙΝΙΟΝ: 6.15, 8.30, 11.30, 1 2.30, 4.45 7, (τηλέφωνον 39—93).

ΔΙΑ ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ: 8.30, 11. 30, 1, 4.45 7, (τηλ. 39—93).

ΔΙΑ ΚΕΡΚΥΡΑΝ: Δι' αὐτοκινήτων γραμμῆς Ἀθηνῶν ἀπὸ Πλ. ον περὶ ὥραν 10 π. μ., (τηλέφωνον 25—56).

ΔΙΑ ΧΑΛΑΝΔΡΙΤΣΑΝ: 6. 1. 6.30. Διὰ Πλατανόβρυσην (Δευτέραν, Πέμπτην καὶ Σάββατον), 6 π. μ. καὶ 6.30 μ. μ. Διὰ Καρπενήσι 8.30 καὶ 4.30 μ. μ. Δι' Ἐρυμάνθειαν—Σταυροδρόμι 11 π. μ. καὶ 4.30 μ. μ. Δι' Ἀροάνειαν 12.30 μ. μ. (Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευήν). Διὰ Κουτσαντῶνη— Σταροχῶρι 5.45 π. μ. καὶ 5.30 Διὰ Βασιλικὸν Ἴσωμα—Φαρρὰς 5.45 π. μ. 1 μ. μ. 6 μ. μ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Ἐπιστημονικὸς διευθυντὴς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς Κρατικοῦ Νοσοκομείου καὶ Καραμανδανείου Νοσοκομείου Παίδων. Ὁδὸς Γεροκωστοπούλου 52. Τηλ. 24—39.

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 32
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΛΕΩΧΑΡΟΥΣ 26
ΠΑΤΡΑΙ: ΕΡΜΟΥ 92

ΔΙΣΚΟΙ

Θ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Πατρέως 44—τηλ. 23—09

ΜΟΝΟΤΑΞΙΟΣ

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΤΡΩΝ

(Κρατικῆς Ἐποπτείας)

Πλήρης Λογιστικὴ καὶ οἰκονομικοεμπορικὴ μόρφωσις. Χορήγησις ΠΤΥΧΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΟΥ ἰσχύος Δημοσίου τίτλου Σπουδῶν.

Εἰσιτήριοι ἐξετάσεις 23 Σεπτεμβρίου 1962

Πληροφορίαι, ὑποβολὴ δικαιολογητικῶν καὶ ἐγγραφαί, εἰς τὰ διδακτήρια τῆς Σχολῆς Κορίνθου 221 — Τηλ. 42-39 — ΠΑΤΡΑΙ.

Τὸ ἐλεύθερον βῆμα τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος»

ΑΔΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΩΣ ΕΠΙΖΗΜΙΑ Η ΕΠΙΚΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Τοῦ κ. Πολυχρόνη Καράγεωργα

Ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ ἐπίεσις ἐναντίον τῆς ἡγεσίας τοῦ στρατεύματος, ὑπὸ ὡρισμένης πολιτικῆς παρατάξεως εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ἔθνος ἀντιμετωπίζει ἐξωτερικοὺς καὶ ἐσωτερικοὺς κινδύνους διὰ τὴν ἐπιβίωσίν του, ἀποτελεῖ ἔγκλημα κατὰ τοῦ ἀγωνιζομένου Ἔθνους.

Ἡ ἀνωτάτη ἡγεσία ὑπὸ τὸ πρίσμα τῶν εὐθυνῶν της ἔναντι τοῦ Ἔθνους, εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ παρακολουθῇ τὰ ἔσω καὶ τὰ ἔξω διαδραματιζόμενα γεγονότα τὰ ἀποῖα σχετίζονται μὲ τὴν ἄμεσον ἀσφάλειαν τοῦ Ἔθνους καὶ νὰ ἐνημερῶνῃ τὴν κατωτέραν ἡγεσίαν καὶ τὸ στράτευμα.

Ἂν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός της τοῦτου συμβαίνῃ ἡ ἡγεσία τοῦ στρατεύματος νὰ συμβιβάζεται ἑκάστοτε μὲ τὰς ἀντιλήψεις καὶ ἐθνικὰς κατευθύνσεις ὡρισμένης πολιτικῆς παρατάξεως τὸ αἴτιον πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ στὰ πλαίσια τῶν βαθυτέρων πολιτικῶν αἰτίων καὶ ὄχι εἰς τὴν ἡγετικὴν μορφὴν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελάρχου. Ἡ συνεχῶς διατυμπανιζομένη φρᾶσις «ὅτι τὰ στρατευμένα παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκβιάζονται» φέρει εἰς τὴν μνήμην μας τὶς μαῦρες ἐκεῖνες ἡμέρες ποὺ ἡ Ἑλλὰς κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τῆς φασιστικοσιαλιστικῆς πιέσεως ἔπιπτε θανάσιμα τραυματισμένη. Καὶ γιὰ νὰ ἀποτελειωθῇ καὶ νὰ σκυλευθῇ τὸ πτῶμα της ἀνενόχλητα ἀπὸ τὴν καροδοκοῦσαν καὶ ὑπονομεύουσαν κομμουνιστικὴν λαίλαπα ἔπρεπε νὰ ἐκλείψῃ ἀπὸ τὴν μέση κάθε Ἐθνικὸς δυναμισμὸς, γύρω ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἦτο δυνατὸν νὰ συσπειρωθοῦν καὶ πάλι οἱ ἥρωες τῆς Ἀλβανίας γιὰ νὰ ἀνορθώσουν καὶ νὰ ἐλευθερώσουν τὴν πληγωμένην Ἑλλάδα. Ὁ δυναμισμὸς αὐτὸς ἦτο ὁ ἀξιωματικὸς καὶ ἐναντίον αὐτοῦ ἤρχισε ἀμέσως ἀμείλικτος πόλεμος καὶ κυρίως κατὰ τῶν μονίμων ἀξιωματικῶν.

Τὸ τί ἐπηκολούθησε ἔπειτα ὅταν αἱ ὁρδαὶ τοῦ κομμουνισμοῦ διὰ τῶν μέσων αὐτῶν καὶ τοῦ ἐγκλήματος ἐπεκράτησαν πρὸς στιγμὴν εἶναι γνωστά.

Πρόσφατα εἶναι ἀκόμη τὰ γεγονότα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ὅπου οἱ προλετάριοι τοῦ κομμουνισμοῦ προσεπάθησαν νὰ μεταβάλλουν καὶ ἐκεῖ τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα γιὰ νὰ γίνουν κυρίαρχοι ὅλης τῆς Ἑλλάδος.

Πρόσφατος εἶναι ἀκόμη ὁ ἐκβιασμὸς τὸν ὁποῖον ὑπέστη ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Γεωργίου Παπανδρέου ἀπὸ τοὺς προλαιταρίους τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ τοῦ βουνοῦ, διότι ὀλίγος ἔδωσε ὅρκον στὸν Βασιλέα Γεώργιον καὶ δὲν παρέμεινε πιστὸς εἰς τὰς Δημοκρατικαλαϊκὰς ἀπαιτήσεις των.

Τὰ σημάδια τοῦ παρελθόντος μένου ἀνεξίτηλα στὴ μνήμη κάθε Ἕλληνος καὶ ἡ στατιωτικὴ ἡγεσία πρὸ τοῦ φάσματος αὐτοῦ τοῦ παρελθόντος, τὸ ὁποῖον δυστυχῶς δὲν πρόβλεψεν ἡ πολιτικὴ ἡγεσία, νὰ τὸ καταγγείλῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἑνωρίς, εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ παρακολουθῇ καὶ νὰ ἐπισημάνῃ τὸν κίνδυνον ὅπου οὗτος ἐμφανίζεται διὰ τὸ Ἔθνος καὶ τὸν λαόν.

Τὰ πολιτικὰ κόμματα καὶ οἱ ἡγέται των ὀφείλουν σεβασμὸν πρὸς τοῦ ἡγήτορας τοῦ Στρατεύματος καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας διότι ἄνευ αὐτῶν οὔτε ἐθνικὴ ὀντότης καὶ ἐλευθερία δύναται νὰ ὑπάρξῃ, οὔτε νόμοι δύναται νὰ λειτουργήσουν.

Ἡ κατηγορία ἐναντίον τῶν ἀξιωματικῶν δὲν ἐγγυᾶται τὴν γαλήνη καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ ὑπονομεύει τὸ καθεστὼς καὶ ἐξυπηρετεῖ τοὺς σκοποὺς τοῦ ἀναρχισμοῦ.

Κάθε Κόμμα κατερχόμενον νὰ ζητήσῃ τὴν ψῆφον τοῦ λαοῦ διὰ νὰ διακυβερνήσῃ τὸ Ἔθνος, ἐκτὸς τοῦ προγράμματός του πρέπει νὰ πλαισιώνεται ἀπὸ στελέχη ποὺ νὰ δύνανται νὰ ἐμπνεύσουν ἐμπιστοσύνη εἰς τὸν λαὸν καὶ νὰ ἐγγυῶνται ὅλα τὰ δεδομένα τῶν Ἐθνικῶν πραγμάτων. Διότι πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ συμμερισθῇ ἕνα Κόμμα τὴν συμπάθεια τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ χωροφύλακος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὅταν κατὰ μέγα μέρος περιβάλλεται καὶ ἀνακηρύσσει ὑποψηφίους της ἀνθρώπους ποὺ χθὲς εἴτε θεληματικὰ εἴτε παραπλανητικῶς ὑπῆρξαν βασανισταὶ καὶ δήμιοι τοῦ ἀξιωματικοῦ, τοῦ χωροφύλακος καὶ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Δὲν θέλομεν νὰ γίνωμεν ὑπερασπισταὶ τῆς Κυβερνητικῆς παραξεως ἢ κριταὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Τὰ πράγματα ὁμιλοῦν μόνα των. Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ παράταξις τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπολιτεύσεως πλαισιώνεται πάντα ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ τὸ στίγμα τῆς ἐγκληματικῆς δράσεως των κατὰ τὶς μαῦρες ἡμέρες τῆς Ἐθνικῆς δοκιμασίας εἶναι ἀκόμη ζωηρὸν εἰς τὰ ὄμματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἂς τὸ ἀντιληφθοῦν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς καὶ ἂς ἐνεργήσουν ἐλεγχον τοῦ ἑαυτοῦ των ἵνα ἀνεύρουν τὴν αἰτίαν καὶ δώσουν, τὴν πρέπουσαν λύσιν στὴν κακοδαιμονίαν ποὺ τοὺς βαρύνει. Ἂς συντρέξῃ εἰς τὸ καλὸν τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ λαοῦ, ἀποβάλλουσα τοὺς κόλπους της κάθε στέλεχος ποὺ βαρύνεται μὲ τὸ μαῦρον παρελθόν, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴ συμπάθεια τοῦ λαοῦ, τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ τοῦ χωροφύλακος καὶ διὰ νὰ τῆς ἀνατεθῇ μὲ ἐμπιστοσύνη ἡ διακυβέρνησις τῶν Ἐθνικῶν μας πραγμάτων.

Αἱ ἡμέραι τῶν ἐπαναστάσεων τῶν κινημάτων τῆς κατοχῆς, τοῦ Δεκεμβρίου, τοῦ συμμοριτοπολέμου καὶ κάθε ἀναρχισμοῦ ποὺ ἐπαγγέλλεται στὴν νεολαία τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος ἐπέρασε ἀνεπιστρεπτὶ καὶ ὁ λαὸς ζητεῖ γαλήνην ἐλευθερίαν καὶ οἰκονομικὴν εὐημερίαν. Ἄλλωστε εὐτυχῶς ὑπάρχει στρατὸς μὲ πλήρη Ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ ἀξιοπρέπειαν καὶ ἡ ἡγεσία του εἶναι ἱκανὴ καὶ δεδοκιμασμένη διὰ ὅλα ὥστε νὰ ἐγγυᾶται τὴν ἀσφάλεια τοῦ Ἔθνους καθὼς καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας τὴν τάξιν.

ΠΟΛΥΧΡΟΝ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ

ΧΑΜΑΜ

Ἡ μακρζωία διὰ τῆς ἐφιδρώσεως

Διὰ τῆς ἐφιδρώσεως ἀνοίγουν οἱ πόροι τοῦ δέρματος καὶ ἐξέρχονται αἱ τοξίναι καὶ τὰ ἄλατα. Μὲ λουτρὸν κατόπιν ἀπὸ θεῖον καὶ σόδα ἄτινα εἰσέρχονται διὰ τῶν ἀνοικτῶν πόρων, τρυφεροποιεῖται ὅλος ὁ ὀργανισμὸς κατὰ τὴν διάσημον Ρωσίδα βιολόγον Λεπεσινκάγια. Τοιαῦτα ὅμοια τουρκικὰ χαμάμ ἔχει ἱδρύσει ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ μέγας βιολόγος ἰατρὸς Ἰωάννης Λαϋμπέρν διὰ τὴν ὑγείαν καὶ μακροζωΐαν τῶν ἀπειραρίθμων πελατῶν του. Δι' αὐτὸ εἶναι ἐπιβεβλημένον νὰ κάμουν ὅλοι χαμάμ. Ἀπαγορεύεται εἰς καρδιακοὺς καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας πίεσιν. ΤΑΧΥΤΑΤΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΜΑΣ. ΜΠΟΥΚΑΟΥΡΗ 29.

ΡΑΔΙΟ - ΖΟΡΜΠΑ

Διαθέτομεν χονδρικῶς καὶ λιανικῶς ὅλους τοὺς τύπους λυχνιῶν ραδιοφώνων.

Διὰ τοὺς ραδιοτεχνίτας εἰδικὴ τιμή

ΡΑΔΙΟ -ΖΟΡΜΠΑ

Τεχνικὸν Ἐργαστήριον

ΠΑΤΡΕΩΣ 47—ΤΗΛ. 54—58 — ΠΑΤΡΑΙ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΧΟΛΙΑ, ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΑΘΗΝΑΙ (Ἰδ. ἀνταπόκρισις). Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐξουσιοδοτήσεως κατετέθη πρὸς ψήφισιν νομοσχέδιον, πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς ἐλευθέρας κυβερνητικῆς πολιτικῆς ἐν σχέσει μὲ τὴν ἵδρυσιν καὶ τὴν ἐπέκτασιν βιομηχανιῶν καὶ βιοτεχνιῶν, χάριν τῆς καλυτέρας ἐξυπηρετήσεως τῶν συμφερόντων τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, μὲ κριτήριον τὴν παραγωγὴν προϊόντων διεθνῶν ἀνταγωνιστικῶν, ἀπὸ ἀπόψεως κόστους παραγωγῆς καὶ ποιότητος.

Ἀπλουστεύεται ἡ διαδικασία χορηγήσεως ἀδειῶν— εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις μάλιστα δὲν χρειάζεται κἀν ἄδεια— ἱδρύσεως ἢ ἐπεκτάσεως τούτων καὶ λαμβάνονται μέτρα διὰ τὴν δημιουργίαν εὐνοϊκωτέρων προϋποθέσεων πρὸς πραγματοποίησιν βιομηχανικῶν, ἰδίᾳ ἐπενδύσεων ὑπὸ Ἑλλήνων ἢ ξένων ἐπιχειρηματιῶν ὡς καὶ διὰ τὴν συγχώνευσιν μικροτέρων ἐπιχειρήσεων ὥστε νὰ δημιουργηθοῦν μεγαλύτεραι μονάδες.

Διὰ μίαν ἀκόμη, πολλοστὴν φοράν, ἀποδεικνύεται ὅτι τόσον ἡ ἐν προκειμένῳ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως, ὅσον καὶ ὁ καθορισθεὶς τρόπος ἐφαρμογῆς της, παρέχουν τὴν ἐγγύησιν ὅτι θὰ ὑπάρξουν καρποφόρα ἀποτελέσματα, ποὺ θὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς προσπαθείας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν ζωῆς τοῦ λαοῦ.

Αὐξάνονται αἱ ἐξαγωγαί

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἰς λόγον τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως τῆς Θεσσαλονίκης, ἀνεφέρθη, ὡς ἦτο φυσικόν, καὶ εἰς τὸ θέμα τῆς συνδέσεως τῆς χώρας μας μὲ τὴν Κοινὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἀγοράν, ἡ ὁποία, ὡς εἶπεν, θὰ ἀποτελέσῃ σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἔθνους.

Ὑπῆρξε πολὺ σαφὴς ὁ κ. πρωθυπουργός. «Εἶναι γεγονὸς—ἐτόνισεν—ὅτι διὰ τῆς συνθέσεώς μας μὲ μίαν εὐημεροῦσαν ἀγορὰν 165 ἑκατομμυρίων κατοίκων διανοίγονται μεγάλαι δυνατότητες διὰ τὴν αὔξησιν τῆς ἐθνικῆς μας παραγωγῆς καὶ τὴν πρόσθησιν τῶν ἐξαγωγῶν, τόσον τῶν ἐωρινῶν ὅσον καὶ τῶν βιομηχανικῶν μας προϊόντων».

Ἡ κυβέρνησις δὲν εὑρέθη ἀνέτοιμος ἔναντι τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν ποὺ δημιουργοῦνται κατόπιν τῆς συνδέσεώς μας μὲ τὴν Κοινὴν Ἀγοράν, ὑποχρεώσεων τῶν ὁποίων ἡ τήρησις θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας καὶ πρωτίστως εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος.

Ὅλα αὐτὰ ὅμως ἀπαιτοῦν δι' ἀρθρωτικὰς μεταβολὰς ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν θὰ ἦτο εὔκολος ἡ αὔξησις τῶν ἐξαγωγῶν μας. Αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐπεδίωξεν ἡ κυβέρνησις ὅταν ἀπεφάσιζε τὴν ἀναδιάρθρωσιν τῆς γεωργικῆς μας παραγωγῆς, διὰ τῆς μειώσεως τῆς σιτοκαλλιεργείας καὶ τῆς παραλλήλου αὐξήσεως τῆς καλλιεργείας βάμβακος καὶ, προκειμένου διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κτηνοτροφίας, τὴν αὔξησιν τῆς καλλιεργείας τῶν ψυχανθῶν κλπ. Καὶ αὐτὴ ἡ ἀναδιάρθρωσις ἤρχισεν ἤδη καὶ ἡ μείωσις τῆς σιτοκαλλιεργείας πραγματοποιεῖται.

ΒΕΛΤΙΟΥΤΑΙ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ ὑπουργείου Ἐμπορίου, τὸ ἀποκτηθὲν ἀπὸ ἐξαγωγὰς προϊόντων μας συνάλλαγμα κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα Ἰουλίου 1961—Ἰουλίου 1962 ἀνῆλθεν εἰς 258.188.000 δολλάρια, ἔναντι 218.101.000 τοῦ ἀντιστοίχου διαστήματος 1960—1961 καὶ 208.815.000 τοῦ τοιούτου 1959—1960. Ἐσημειώθη δηλαδὴ ἀσφαλῶς λόγω τῆς ὁρθῆς καὶ ἀποδοτικῆς ἐξαγωγικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως αὐξήσεις. Τὸ πόσην καὶ ποίαν πωφελεστάτην σημασίαν ἔχει τὸ γεγονὸς τοῦτο διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν καὶ διὰ τοὺς παραγωγούς, εἶναι καταφανές δι' ὅλους. Ἀποδεικνύει ὅτι ἡ οἰκονομία μας βαδίζει σταθερῶς ἀπὸ τοῦ καλοῦ εἰς τὸ καλύτερον.

Ἑτέραν ἀπόδειξιν τοῦ γεγονότος τούτου, ἀποτελεῖ ἡ διαπίστωσις ὅτι τὸ γερμανικὸν ἐνδιαφέρον διὰ ἐπενδύσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἀκόμη μέγα. Εἶναι ἐν τοῖς, βέβαιον ὅτι διὰ τ